

ת"פ 17948/09/15 - מדינת ישראל נגד ג'פרי אהרון ורנר

בית משפט השלום בפתח תקווה

05 מרץ 2017

ת"פ 17948-09-15 מדינת ישראל נ' ורנר

בפני המאשימה
נגד הנאשם
כב' השופטת הבכירה ניצה מימון שעשוע
מדינת ישראל
ג'פרי אהרון ורנר

החלטה

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של החזקת חלק של נשק או תחמושת, כמפורט בכתב האישום המתוקן.

בהתאם לכתב האישום המתוקן, ביום 4.3.14 החזיק הנאשם בביתו שבעמנואל 360 קליעים בקוטר 5.56 מ"מ ו- 10 מחסניות M-16 צבאיות.

נקבע כי הנאשם יישלח לקבלת תסקיר שירות המבחן, אשר יתייחס גם לעניין ההרשעה.

תסקיר שירות המבחן

מהתסקיר עולה כי הנאשם כבן 51, גרוש ואב לארבעה ילדים בוגרים, מתגורר בגפו בעמנואל.

הנאשם סובל מבעיות לב והוכר כנכה ע"י מוסד לביטוח לאומי.

הנאשם מסר כי סיים 12 שנות לימוד בבגרות מלאה ושרת שירות צבאי מקוצר לעולים.

נמסר כי החל משנת 2014 עובד הנאשם כמשגיח כשרות במשרה חלקית מחמת מצבו הרפואי.

קצינת המבחן התרשמה כי הנאשם, שהנו נעדר עבר פלילי, הינו אדם יציב ומתפקד המתמודד עם בעיות בריאות וכן עם קשיים רגשיים מאז גירושיו.

לגבי העבירה נשוא כתב האישום נמסר כי בעבר עמד בראש עמותה שנסגרה, שגיסה תרומות עבור בטחון תושבי יש"ע ע"י גיוס ציוד ואספקה.

הנאשם מסר כי לאחר גירושיו ועם מעברו מתפוח לעמנואל גילה תחמושת שנשארה בטעות במחסן שנים רבות. הנאשם מסר כי לא דיווח על כך כי חשש מהסתבכות.

כיום, הנאשם מבין את הבעייתיות במעשיו, הוא מקבל אחריות ומביע חרטה.

המלצת קצינת המבחן הינה כי יוטל על הנאשם עונש של של"צ שיהווה עונש חינוכי וכן יתרום להקטנת הסיכון להישנות עבירות. גובשה עבור הנאשם תכנית של"צ.

בנוגע להרשעה, נמסר כי הנאשם מתכוון לחדש את רשיונו לשאת נשק לצורך הגנה עצמית ומתוך רצון לתרום לבטחון היישוב. במצב זה הביע הנאשם חשש כי באם יורשע לא יתאפשר לו לשאת נשק בעתיד.

קצינת המבחן המליצה בחיוב על אי הרשעתו של הנאשם לאור היות העבירה עבירה ראשונה, וכן לאור לקיחת אחריות וההרתעה שנגרמה כתוצאה מההלך המשפטי, ובכדי למנוע פגיעה בעתידו.

הטיעונים לעונש

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה טענה כי הנאשם יליד 1964, נעדר עבר פלילי.

לענין ההרשעה נטען כי קיימת **הלכת כתב** שעוגנה לאחר מכן בבית משפט העליון בפסקי דין רבים. ב"כ המאשימה צרפה בענין זה את רע"פ 7224/14 **פרנסקי נ' מד"י** וכן את רע"פ 4070/14 **פלונית נ' מד"י**.

נטען כי בהתאם לפסיקה הנ"ל יש צורך לעמוד בשני מבחנים בכדי להורות על אי הרשעה וכי ההלכה שנקבעה מטרתה לשרטט את האיזון הציבורי והאנושי בין הכלל בדבר הצורך בענישה פלילית, לבין ההימנעות מהרשעה והטבעת חותם פלילי עתיר נזק במקרים מתאימים.

נטען כי הקריטריון הראשון הוא הוכחת פגיעה קונקרטי, והקריטריון השני שעל הנאשם לצלוח הוא חומרת העבירה, כאשר הימנעות מהרשעת נאשם בגיר היא חריג, שכן אי הרשעה הינה על פי רוב נחלתם של קטינים או במצבים של עבירות קלות ערך.

ב"כ המאשימה טענה כי מבחינת הנזק הקונקרטי, בתסקיר נכתב כי הנאשם עובד כמשגיח כשרות בקונדיטוריה באופן חלקי, ובמצב זה לא הוכחה פגיעה קונקרטי בעתידו, שכן הרשעה לא תמנע ממנו לעסוק בעיסוקו הנוכחי.

לענין חומרת העבירה, נטען כי לא מדובר בכדורים בודדים, שכן ברשות הנאשם נמצאו 360 קליעים ו- 10 מחסניות, ומדובר בתחמושת ונשק בהיקף לא קטן.

ב"כ המאשימה טענה כי ב"כ הנאשם ניסה להגיע להסכמה עם המאשימה לאי הרשעה והציג פסקי דין שונים, אולם נטען כי הפסיקה שצורפה התייחסה לכמות קטנה ביותר של כדורים, ובאחד מפסקי הדין דובר בפגיעה קונקרטי במי שהינו עובד ציבור, מה שלא קיים בתיק זה.

ברע"פ 7224/14 שאוזכר לעיל, כב' השופט שוהם מתייחס לנזק קונקרטי ולכך שאין לקבל גישה לפיה די במידת וודאות קרובה לקיומו של נזק קונקרטי כדי להימנע מהרשעת הנאשם ויש להצביע על פגיעה קשה וקונקרטית בסיכויי שיקומו ולבסס תשתית ראייתית מתאימה. באותו ענין צוין כי אין די אף בהצגת הסכם עבודה לפיו הרשעה בפלילים עשויה להשליך על תעסוקתו העתידית של הנאשם.

נטען כי בענייננו לא הוצג הסכם עבודה או מסמך אחר להוכחת נזק קונקרטי.

נטען כי אף ברע"פ 4070/14 מתייחס כבוד השופט שוהם לצורך בעמידה בקריטריון הפגיעה הקונקרטית.

לענין מתחם הענישה, נטען כי המתחם ההולם הינו בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה טענה כי במקרה זה ולאור היות הנאשם נעדר עבר פלילי, וכן לאור תסקיר שמעיד על קבלת אחריות, גילו המבוגר של הנאשם ובעיותיו הבריאותיות, מסכימה המאשימה לסיים את ההליך בהרשעה, תוך השתת 250 שעות של"צ, מאסר על תנאי והתחייבות.

נטען כי ללא הנסיבות לקולא של הנאשם היתה המאשימה עותרת לרכיב מאסר בתיק זה, כפי שנעשה בתיקים דומים רבים.

ב"כ המאשימה התייחסה לכך שב"כ הנאשם טוען טענות לענין היסוד העובדתי שלא עולות מכתב האישום, וביקשה שלא לקבל טענות אלה, שכן לפי התיקון לחוק ניתן להסתמך רק על מה שמופיע בכתב האישום, מבלי להזכיר חומר חקירה או טענות אחרות.

ב"כ המאשימה עתרה למתן צו למוצגים.

טיעוני הנאשם

ב"כ הנאשם טען כי בהתאם לפסיקה שהציג הרי שבמקרים חמורים יותר הסתיים ההליך ללא הרשעה, אף כאשר לא הוכחה פגיעה קונקרטית.

כך הפנה ב"כ הנאשם לת"פ (שלום כ"ס) 16959-05-15 מד"י נ' דן גור הלוי.

נטען כי באותו ענין צוין בית המשפט כי הנאשם פעל באלימות קשה כלפי המתלונן והפליא מכותיו במתלונן, עד שבאו עוברי אורח והפרידו ביניהם.

כן נטען כי באותו ענין צוין שהנאשם מתעתד להתמודד על תפקיד נציג ישובו במועצה האזורית וכי אין מדובר בפגיעה קונקרטית, אלא ברצון ערטילאי להתמודד, בשונה ממי שכבר נושא תפקיד ציבורי.

ב"כ הנאשם טען כי באותו מקרה הסתיים ההליך ללא הרשעה, אף שמדובר, כאמור, בעבירות אלימות קשות, וזאת לנוכח הטענה כי הנאשם מתעתד להתמודד על משרה ציבורית וכן בהתחשב ברצונו לקבל רשיון נשיאת נשק.

ב"כ הנאשם התייחס לנאשם בעניינינו טען כי מדובר באדם שבעקבות עלילת דם העלילו עליו כי הוא מחזיק מספר נשקים.

נטען כי השוטרים הגיעו לביתו, הפכו את הבית, וחיפשו בכל פינה, עד אשר העלו מהמחסן כדורים עבשים.

נטען כי בענין זה ניתן היה לטעון כי הכדורים אינם פעילים והם ישנים, אך לא הועלתה טענה זו מתוך רצון לחסוך בזמן שיפוטי.

נטען כי לנאשם היתה עמותה שעוזרת ומסיעת לשובים להתמגן מפני פיגועים. הוצגו מספר מכתבי תודה שהועברו לנאשם ע"י ישובים איתמר, תפוח ואלון מורה, לגבי סיוע בהתקנת אמצעי מיגון.

ב"כ הנאשם הוסיף כי הנאשם היה חבר כיתת כוננות, ומדובר באנשים המחזיקים בביתם נשק ומחסניות ברשיון למצב שבו אם חלילה תהיה חדירת מחבלים לישוב הם יהיו הכח הראשוני שתפקידו לטפל במפגע.

נטען כי אף לאחר שהנאשם כבר סיים את תפקידו בכיתת הכוננות נותרו הכדורים ברשותו.

נטען כי אין מחלוקת בדבר אי חוקיות המעשה, אך לא היתה כוונה פלילית להחזיק כדורים בצורה לא חוקית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם סובל מבעיית לב קשה בגינה הוא היה מאושפז תקופות ממושכות, ואף נעדר מאחד הדיונים בשל כך והוצג אישור רפואי.

ב"כ הנאשם הפנה לת"פ (שלום ים) 2243-01 מד"י נגד חאמד ואח'.

באותו ענין נמנע בית המשפט מהרשעה לאור היות הנאשם סטודנט ומתוך רצון שלא לפגוע בעתידו, וזאת מבלי שהוצג נזק מוחשי.

נטען כי הנאשם גר כיום בישוב עמנואל וכי הישוב ספג אין ספור פיגועים.

נטען כי הנאשם עובד במשמרת לילה ובשל כך הוא נוסע בלילה לבד בכביש שומם, ובמצב זה קיים חשש ותחושת חוסר בטחון.

מלבד זאת נטען כי הנאשם עובד כמשגיח כשרות בקונדיטוריה באזור התעשייה ברקן, כאשר רוב העובדים הנוספים במקום, כ- 30 במספר, הינם בני מיעוטים והוא היהודי היחיד, מצב שהנאשם חש בו חוסר בטחון וחשש.

נטען כי עד שנת 2012 היה לנאשם רשיון לנשק וכי לאור קושי כלכלי, בתקופה בה לא עבד עקב מצבו הרפואי, לא היתה לו אפשרות לשלם את האגרה, ועל כן לא חודש הרשיון.

ב"כ הנאשם טען כי בכל הנוגע להחזקת הכדורים עניין הכוונה הינו קריטי לנושא.

ב"כ הנאשם הגיש פסק דין נוסף בת"פ (שלום ת"א) 10942-08-13 מד"י נ' אלכסנדר פוקס.

באותו ענין הואשם הנאשם בהחזקת חלק של נשק או תחמושת וזאת לאחר שבהיותו חייל לקח לעצמו חלקי נשק

ותחמושת, אשר נשאר ברשותו לאחר שחרורו.

בית המשפט התייחס לכך שהעבירה נעברה על רקע רשלנות וכי בשאלת ההרשעה יש להתחשב בסוג העבירה וביסוד הנפשי, ולאור זאת נמנע מהרשעתו.

נטען כי במקרה שבפנינו אף שמדובר בעבירה על החוק אף אחד לא נפגע כתוצאה מכך.

ב"כ הנאשם טען כי מקרה זה הינו מקרה המתאים לאי הרשעה, בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיו האישיות של הנאשם והיותו נעדר עבר פלילי.

לאור זאת עתר ב"כ הנאשם לאמץ את המלצת שירות המבחן לאי הרשעתו של הנאשם תוך הטלת שעות של"צ בהיקף מינימלי, בהתחשב במצבו הרפואי.

הנאשם ביקש לומר את דברו בדיון.

הנאשם טען כי הוא נמצא בסביבת תושבים פלסטינאים, הן בעבודתו והן במקום מגוריו, ובמצב זה הוא מבקש לשאת נשק לצורך הגנה עצמית.

הנאשם טען כי בתקופה האחרונה לא חידש את רשיונו לשאת נשק כתוצאה מבעיותיו הבריאותיות, ובעוד שלא עבד בחלק מהתקופה והיה לו קושי כלכלי עקב כך.

הנאשם טען כי עבד שנים רבות באבטחה, גייס כספים רבים.

הנאשם טען כי היה מעורב בשמירה על הביטחון ביישובו וכן בעבודתו כמאבטח והוא הוזרר כי קיימים גורמים המעוניינים לפגוע בו לאחר שמנע פיגועים והיה מעורב בתפיסת מחבלים.

הנאשם טען כי הוא מעונין ברשיון נשיאת נשק רק לצרכי הגנה עצמית.

הנאשם מסר כי שרת שרות קרבי, ללא בעיות.

הנאשם התייחס לעבירה נשוא כתב האישום וטען כי התחמושת נמצאה ברשותו לאחר שהיה כ- 10 שנים בכיתת כוננות. נטען כי לא ניתן להמציא אישורים המאמתים זאת.

הנאשם טען עוד כי הקים וועדת בטחון בישוב שלו, היה סגן רבש"ץ, ותרם רבות לביטחון ובכלל.

הוצגו מכתבי הוקרה על פועלו של הנאשם.

הנאשם הודה כי טעה בכך שהתחמושת נשארה ברשותו.

נטען כי המציאות הבטחונית עמה מתמודד הנאשם, כמו כל התושבים המתגוררים בשטחים, הינה קשה ויש להתחשב בכך.

ההתרשמות מנסיבות החזקת התחמושת על ידי הנאשם הינה כי אכן מדובר בתחמושת אשר הוחזקה על ידו בעבר במסגרת היותו חלק מכיתת כוננות בכפר תפוח, ובתקופה בה החזיק ברשיון נשק.

מדובר במחסניות ובכדורים לרובה צבאי מסוג M-16. אכן, כמות התחמושת הינה גדולה, אך הסברו של הנאשם להחזקתה הינו סביר ומתיישב עם מקום מגוריו ועם היותו אדם נורמטיבי, שלא הסתבך מעולם בפלילים ושהיה מעורב באופן פעיל בתחום ההגנה על בטחון היישובים בשטחי יו"ש.

אין מדובר במי שהחזיק נשק למטרות פליליות או לשם הגנה עצמית בסכסוכים עברייניים לעת מצוא, אלא במי שהחזיק בתחמושת למטרת הגנה יישובית מלכתחילה, והמשיך להחזיק בה, מחמת רשלנות, לאחר שהפסיק לשמש בכיתת הכוננות וכשפג תוקף רשיונו לשאת נשק. יצוין כי הנאשם הפקיד את נשקו הפרטי בידי המשטרה בעמנואל לאחר שפג רשיונו. הנאשם לא עשה כל שימוש בתחמושת ולא החזיק בכל כלי נשק בו היא עשויה לשמש לירי.

הנאשם נטל אחריות והפיק לקחים מהמשגה שעשה.

בנסיבות אלה, נראה לי כי האינטרס הציבורי בהרשעת הנאשם הינו נמוך, ומנגד, קיים חשש ממשי כי הותרת ההרשעה על כנה תביא לאי חידוש רשיון נשיאת הנשק של הנאשם, באופן העלול להותירו נטול יכולת הגנה עצמית באזור מגוריו ועבודתו, בו נשקפת לו סכנה ממשית ויומיומית.

לפיכך אני סבורה כי יש לקבל את המלצת שירות המבחן, ולהטיל על הנאשם עונש חינוכי קונקרטי של של"צ בהיקף של 250 שעות במסגרת שגובשה על ידי שירות המבחן.

אני מורה על ביטול ההרשעה ומטילה על הנאשם צו של"צ כאמור.

שירות המבחן ידווח לבית המשפט על ביצוע השל"צ.

הנאשם מוזהר כי אם לא יבצע את השל"צ מוסמך בית המשפט להפקיע את הצו, להרשיעו ולגזור עליו עונש חלופי.

ניתן בזה צו לחילוט/השמדת התחמושת, לפי שק"ד המשטרה.

ניתן היום, ז' אדר תשע"ז, 05 מרץ 2017, במעמד הצדדים.